

“मीठे बच्चे— बाबा आउनु भएको छ तिमी लागि स्वर्गको नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न, त्यसैले यस नर्क सँग
दिल नलगाऊ, यसलाई भुल्दै जाऊ।”

प्रश्नः— रहमदिल बाबाले तिमी बच्चाहरू माथि कुन रूपबाट कुनचाहिँ रहम (दया) गर्नुहुन्छ?

उत्तरः— बाबा भन्नुहुन्छ— म पिता रूपबाट मीठो स्याकरिन बनेर तिमी बच्चाहरूलाई यति प्यार दिन्छु जुन दुनियाँमा अरू कसैले पनि दिन सक्दैन। मैले तिमीलाई पवित्र प्रेमको दुनियाँको मालिक बनाइदिन्छु। टीचर बनेर तिमीलाई यस्तो पढाइ पढाउँछु जसबाट तिमी बहिस्तको बीबी (स्वर्गको महारानी) बन्छौ। यो पढाइ हो मनुष्यबाट देवता बन्ने। यस ज्ञान रत्नले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाइदिन्छ।

गीतः— कौन है माता, कौन है पिता...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई ओम् शान्तिको अर्थ सम्झाइन्छ। ओम्को अर्थ हो— आई एम आत्मा, म आत्मा निराकार परमात्माको सन्तान हुँ। शरीरको फादर (पिता) उनी हुन्, जसले जन्म दिन्छन्। उनलाई भनिन्छ शरीरलाई जन्म दिने फादर अनि शिवबाबा हुनुहुन्छ आत्माहरूको पिता। उहाँ त हुँदै हुनुहुन्छ। असंख्य करोडौँ आत्माहरू आफ्नो निराकारी दुनियाँमा रहन्छन्। त्यहाँ सदैव निर्विकारी नै हुन्छन्, विकारी त परमधाममा रहन सक्दैनन्। पहिला त यो कुरा पक्का गर्नु पर्छ— म आत्मा, मेरो पिता परमात्मा। आत्माको सम्बन्धमा सबै भाइ-भाइ हुन्। यस शरीरको पितालाई भनिन्छ लौकिक पिता। आत्माका पितालाई भनिन्छ पारलौकिक पिता। जो सबैका एकै हुनुहुन्छ। पुकार्छन् पनि— “ओ गड फादर, ओ पतित पावन, रहमदिल।” यो आत्माले पुकार्छो बाबालाई। आत्मा यो शरीरको साथमा दुःखी छ। फेरि सत्ययुगमा आत्मालाई शरीरको साथमा सुख छ, त्यसैले त्यसको नाम नै छ सुखधाम, स्वर्ग। यो हो नर्क। गायन पनि गरिन्छ पनि दुःख में सिमरण सब करें... याद गर्छन् पतित-पावनलाई। सम्झन्छन्— पतित-पावन बाबा माथि परमधाममा रहनुहुन्छ। गंगालाई पतित-पावनी भनिदैन। गंगालाई त यी आँखाद्वारा देखिन्छ। निराकार बाबालाई अथवा आत्मालाई देख्न सकिदैन। परमपिता परमात्मा प्राणदाता, जो दिव्य चक्षु विधाता हुनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ ओ गड फादर, क्रिएटर (परमपिता, रचयिता)। ठिकै छ, फेरि मदर (माता) कहाँबाट आइन्? मदर विना बाबाले सृष्टिको रचना कसरी रचु हुन्छ? मदर त अवश्य चाहिन्छ नि। गड फादर मनुष्य सृष्टिका रचयिता, उहाँ हुनुहुन्छ सबैको पिता। फादर हुनुहुन्छ भने मदर पनि अवश्य हुनु पर्छ। बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ म हुँ नै निराकार। म जब आऊँ, विवाह गरूँ तब बच्चा हुन्छ। तर विवाह त गर्नु छैन। बच्चा जन्माउनु छ— विवाह विना नै। बच्चाहरूलाई म गोद लिन्छु। सम्झ कसैकी स्त्री छैन, चाहन्छु कि आफ्नो सम्पत्ति कसैलाई दिएर जाऊँ, फेरि धर्मको बच्चा बनाउँछु, एडप्ट गर्छु, त्यसैले आमा-बुवा दुवै ठहरिए नि। त्यसैले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— म पनि फादर हुँ। मैले कसरी रचूँ? समझको कुरा हो नि। बाबा स्वयं आएर सम्झाउनुहुन्छ मलाई शरीर त चाहिन्छ। त्यसैले यिनको आधार लिन्छु। तिमीले भन्दछौ— हामी ईश्वरका सन्तान हौं। ईश्वरका सन्तान त सबै हुन्, तर यस समय बाबा सम्मुख आउनु भएको छ। तिमी बच्चाहरूलाई गोदमा

२०७५ भाद्र ५ मंगलबार २१-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 लिनुहुन्छ। तिमीले सम्झन्छौ हामी बाबाको बच्चा बनेका छौ। बाबा हुनुहुन्छ स्वर्गका रचयिता। स्वर्गको
 मालिक बनाउनको लागि राजयोग सिकाउनुहुन्छ। स्वयं बसेर बताउनुहुन्छ— म निराकार गड फादर हुँ।
 निराकारलाई मनुष्य सृष्टिका रचयिता कसरी भन्न सक्छौ? त्यसैले बच्चाहरूलाई एडप्ट गरेर
 उनीहरूलाई नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ— म शिव निराकार हुँ, तिमी पनि निराकार आत्माहरू हो। तिमी गर्भ
 जेलमा आउँछौ, म गर्भ जेलमा आउँदिन। तिम्रो लागि छ आधा कल्प गर्भ महल, आधा कल्प छ गर्भ
 जेल किनकि आधाकल्प माया रावणले पाप गराउँछ। सत्ययुगमा माया हुँदैन जसले पतित दुःखी
 बनाओस्। म २१ जन्मको लागि तिमीलाई स्वर्गको वर्सा दिन्छु। नयाँ दुनियाँ स्वर्गलाई भनिन्छ। घर पनि
 पुरानो भयो भने पुरानोलाई छोडेर नयाँमा जान्छन्। यो पनि पुरानो दुनियाँ हो नि। त्यो हो नयाँ दुनियाँ
 गोल्डन एज (स्वर्णिम युग), पावन दुनियाँ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! मैले तिम्रो लागि
 स्वर्ग स्थापना गरिरहेको छु, तिमीले फेरि नर्कमा दिल किन लगाउछौ? अब नर्कलाई भुलिदेउ। म पिता र
 स्वर्गलाई याद गर, पुरानो दुनियाँलाई भुल्दै जाऊ। यो हो बेहदको सन्यास। पुरानो देह सहित जे पनि
 देख्छौ, त्यसको पनि ममत्व छोड। सम्झ, हामी सबैथोक ईश्वरलाई दिन्छौं। यो शरीर, धन, सम्पत्ति,
 बच्चा आदि सबै खत्तम हुँदैछन्। यो त्यही भयानक महाभारत लडाई हो, जसद्वारा मुक्ति-जीवन मुक्तिको
 गेट खुल्नु छ। हरिको द्वार भन्छन् नि। हरि भनिन्छ कृष्णलाई, उनको द्वार हो वैकुण्ठ। वैकुण्ठको गेट बाबा
 आएर खोल्नुहुन्छ। त्यहाँ कोही पतित जान सक्दैन त्यसैले पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ, दुःखबाट
 लिबरेट (मुक्त) गर्नुहुन्छ। अरू कसैले लिबरेट गर्न सक्दैन। दुःखहर्ता, सुखकर्ता बाबा नै हुनुहुन्छ। बाबा
 भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। सदाको लागि सुख दिन आएको छु। म तिम्रो लागि वैकुण्ठ
 हत्केलामा लिएर आएको छु। तिमी राजयोग सिकेर मनुष्यबाट देवता बन्छौ। बुद्धिले पनि भन्छ,
 वास्तवमा समझको कुरो हो। सम्झ, यो पुरानो दुनियाँ हो फेरि यो नयाँ बन्छ। सर्वशक्तिमान एक मात्र
 बाबा हुनुहुन्छ जसले आफ्नो शक्तिले स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। चाहन्छन् पनि एक राज्य होस्,
 अलमाइटी अथोरिटी राज्य होस्। त्यो त सत्ययुग-त्रेतामा अटल, अखण्ड, सुख-शान्तिमय देवी-
 देवताहरूको राजधानी थियो, कुनै विघ्न थिएन। त्यसलाई अद्वैत राज्य भनिन्छ। दोस्रो धर्म नै छैन, जो
 दुःखी बनून्। अहिले हेर, क्रिश्चियनहरू एकै धर्मका भए पनि उनीहरूको आपसमा धेरै लडाई हुन्छ
 किनकि मायाको राज्य छ। सत्ययुगमा माया हुँदैन। अहिले भन्दछन्— ओ गड फादर रहम गर। बाबा
 भन्नुहुन्छ—दया त सबै माथि गर्नेछु। सबै बच्चाहरूलाई पापबाट मुक्त गर्छु अर्थात् पतित दुनियाँबाट मुक्त
 गर्छु। तिमी सबै आत्माहरूलाई लैजान्छु निराकारी दुनियाँमा। बाँकी शरीर त भस्म हुन्छ। प्राकृतिक
 आपद गायन गरिएको छ। असार पनि देखिरहेका छौ। अनिकाल अवश्य पर्ने छ।

अब बाबा भन्नुहुन्छ— यस छी-छी दुनियाँबाट ममत्व तोड। बेहदका बाबा हुनुहुन्छ स्याकरिन। भन्नुहुन्छ—
 मैले जुन तिमीलाई प्यार गर्छु, सो अरू कसैले गर्न सक्दैन। अहिले तिमीलाई पवित्र दुनियाँको मालिक
 बनाउँछु। राजाईको लागि तिमी पढिरहेका छौ। लक्ष्य उद्देश्य बुद्धिमा छ। नयाँ त कसैले बुझ्न सक्दैन,
 जबसम्म कसैले बसेर उनीहरूलाई सम्झाओस्। एक हप्ता बसेर बुझोस्— मनुष्यबाट देवता बन्नु छ
 त्यसैले बाबालाई जादूगर भनिन्छ। ज्ञान रत्नबाट मनुष्यलाई देवता बनाउँछु। उहाँलाई रत्नागर, सौदागर,

२०७५ भाद्र ५ मंगलबार २१-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

मुसाफिर पनि भनिन्छ। तिमीलाई आएर स्वर्गका महारानी-महाराजा बनाउनुहुन्छ। मुसाफिर (यात्री) कति हसीन (सुन्दर) हुनुहुन्छ! तिमी कुनै कामका थिएनौ, अब तिमीलाई पढाएर बहिश्तको बीबी (स्वर्गको मालिकनी) बनाउँछु। तिमीलाई थाहा छ— हामी सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी बन्नको लागि पढिरहेका छौं। परमात्मा पढाउनुहुन्छ। तिमी यहाँ के पढ्छौ? तिमी भन्नेछौ मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौ किनकि यो आसुरी गुण भएको मनुष्य सृष्टि विनाश हुनेवाला छ। भन्दछन् पनि मुझ निर्गुण हारे में कोई गुण नाही (ममा कुनै गुण छैन)। त्यसैले उनै रहमदिल बाबा बसेर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। सबै धर्मवालाले एक निराकार बाबालाई नै परमात्मा मान्नेछन्। मनुष्यले गड फादर भन्छन् तर जान्दैनन्— उहाँ को हुनुहुन्छ, कहाँ आउनुहुन्छ? अहिले तिमीलाई थाहा छ— उहाँ पुरानो पतित दुनियाँमा आउनुहुन्छ किनकि पावन दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ। पुरानो दुनियाँलाई नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। नयाँ दुनियाँमा त सुख नै सुख छ। बाबा भन्नुहुन्छ— नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्न कल्प-कल्प मलाई आउनु नै छ। रात पछि छ दिन आउँछ, यो त बुद्धिले बुझ्दछ। फेरि चक्रमा कलियुग आउँछ। कलियुगपछि फेरि सत्ययुग अवश्य होला नि। तिमी बच्चाहरूलाई भनिन्छ नै स्वदर्शन चक्रधारी। आत्मा जान्दछ मैले ८४ जन्म कसरी लिन्छु। कुनै मनुष्यले मनुष्यलाई सद्गति दिन सक्दैन। म नै आएर सम्झाउँछु। म तिमीलाई पावन बनाउँछु, योगबलद्वारा तिमी विश्वमाथि विजय प्राप्त गछौं। बाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान। बाबाबाट तिमीलाई बेहदको वर्सा मिल्छ। आकाश, पृथ्वी, सागर आदि सबै तिमी हुन्छ। यहाँ त हेर आकाशमाथि पनि हद, पानी माथि पनि हद लागेको छ नि। भन्दछन्, हाम्रो पानीभित्र तिमी आउन सक्दैनौ। तिमी त वहाँ सारा विश्वभरि राज्य गछौं। स्वर्ग त फेरि के! स्वर्गलाई भुल्न सकिदैन। मनुष्य जब मर्छन् भने भन्छन् स्वर्गवासी भए। तर स्वर्ग छ कहाँ? अवश्य नर्क छ। यो हो नै हेल (नर्क)। सबै मनुष्य दुःखी छन्, सबै पतित छन्। यो राज्य नै रावणको हो, जसलाई जलाई रहन्छन् तर जल्दै जल्दैन। रावणलाई एक सय फुट लामो बनाउँछन् र बढाउँदै रहन्छन्। दिन-प्रतिदिन अग्लो गर्दै रहन्छन्, तर बुझ्दैनन्। यो समझको कुरा हो।

यहाँ हेर मुरली चल्ल, फेरि टेपमा भरिन्छ किनकि गोपिकाहरू मुरली विना रहन सक्दैनन्। त्यसैले यो प्रबन्ध छ। मुरली विना त तड्पिन्छन् किनकि यो मुरली हो जीवनलाई हीरा जस्तो बनाउनेवाला। यहाँ बाबा पढाउनुहुन्छ, जुन मुरली फेरि लण्डन-अमेरिकासम्म जान्छ। बच्चाहरू सुनेर धेरै खुशी हुन्छन्। गायन गरिएको छ गोपिकाहरू मुरली विना रहन सक्दैनथे। यो नलेज (ज्ञान) गड फादरले नै सुनाउनुहुन्छ। मुख्य एक कुरा सम्झाउनु छ— उहाँ हाम्रो बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, उहाँबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ। आत्मा भन्दछ— मेरो पिता परमात्मा हुनुहुन्छ, उहाँ आत्माहरूलाई पढाइरहनु भएको छ। म परमात्मा तिमी आत्माहरूलाई पढाउँछु, यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन। म परम आत्मा नलेजफुल हुँ, यस्तो पनि भन्ने छैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै राम्रो सँग सम्झाइन्छ, तर सबैको बुद्धि एकरस त हुँदैन। कसैको सतोप्रधान बुद्धि छ, कसैको सतो, रजो, तमो... यसमा टीचरले के गर्ने? टीचरले भन्नेछन् पढाइमा पुरा ध्यान (अटेन्शन) दिदैनथ्यो। गड फादर हुनुहुन्छ नलेजफुल। जसरी टीचर नलेजफुल छन्, स्टुडेन्ट (विद्यार्थी) लाई पढाउँछन्, आफू समान बनाउँछन्, त्यसरी नै यस सृष्टि चक्रको नलेज गड फादरको

२०७५ भाद्र ५ मंगलबार २१-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन पासमा नै छ, अरू कसैले जान्दैनन्। बाबा नै नलेज सिखाएर नलेजफुल बनाउनुहुन्छ। बाबा हुनुहुन्छ नलेजफुल, सबैभन्दा उच्च। उच्च जसको नाम छ, उच्च ठाउँ छ। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर हुन् सूक्ष्मवतनवासी। थर्ड ग्रेडमा (तेस्रो श्रेणी) छन् मनुष्य। मनुष्यहरूमा पनि ग्रेड (श्रेणी) छ। सत्ययुगमा मनुष्यहरूको ग्रेड धेरै उच्च रहन्छ। तिमी गोल्डन एजमा (स्वर्णिम युगमा) जान्छौ। आइरन एज (कलियुग) खत्तम हुन्छ। गोल्डन एज हुँदा सिल्वर एज हुँदैन, कपर एज हुँदा आइरन एज हुँदैन। यी सबै कुरा बुद्धिमा राख्नुछ, त्यसैले चित्र बनाइएको छ। सत्ययुगमा धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। कलियुगमा त असंख्य मनुष्य छन्। सोध्दछन्— बाबा, विनाश कहिले हुन्छ? विनाश तब हुन्छ जब नाटक पूरा हुन्छ, सबै जान्छन्। बाबा हुनुहुन्छ मुक्ति जीवन मुक्तिको गाइड। उहाँ रहनुहुन्छ परमधाममा। तिमी पनि वहाँकै रहनेवाला हौ, यहाँ आएको छौ पार्ट बजाउन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीले मायामाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। यसमा हिंसाको कुनै कुरा छैन। सत्ययुगमा हिंसा हुँदैन। वहाँ हुन्छन् नै सम्पूर्ण निर्विकारी देवी-देवताहरू। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बुद्धिद्वारा बेहदको संन्यास गर्नु छ। पुरानो देह सहित जति पनि यो आँखाबाट देखिन्छ तिनीहरूबाट ममत्व निकालेर बाबा र स्वर्गलाई याद गर्नु छ।
- २) पढाइलाई राम्रो सँग धारण गरेर बुद्धिलाई सतोप्रधान बनाउनु छ। मुरली नै पढाइ हो। मुरलीमा धेरै ध्यान दिनु छ।

वरदानः— ब्राह्मण जीवनमा सधैं आनन्द वा मनोरञ्जनको अनुभव गर्ने खुशनशीव भव

खुशनशीव बच्चाहरूले सधैं खुशीको झुलामा झुल्दै ब्राह्मण जीवनमा आनन्द वा मनोरञ्जनको अनुभव गरिरहन्छ। यो खुशीको झुला सधैं एकरस तब मात्र रहन्छ, जब याद र सेवाका दुवै डोरीहरू टाइट हुन्छन्। एउटा डोरी मात्र लुज भयो भने पनि झुल्नेवाला लड्छ। त्यसैले दुवै डोरीहरू मजबुत होस् तब नै मनोरञ्जनको अनुभव गरिरहनेछौ। सर्वशक्तिमानको साथ होस् अनि खुशीको झुला होस्, यो भन्दा भाग्य अरू के हुन सक्छ!

स्लोगनः— सबैप्रति दया भाव र कृपा दृष्टि राख्नेवाला नै महान् आत्मा हो।